

Forespørgsel til energiministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om udbygningen af centrale og decentrale kraftværker i el-sektoren?«

Af Dagmar Mørk Jensen (RV) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 15/10 87. Fremme af forespørgslen vedtaget 29/10 87).

Begrundelse

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det kan altid diskuteres, hvornår man skal rejse en forespørgsel. Det Radikale Venstre overvejede at gøre det, da regeringen og Socialdemokratiet indgik aftalen om den fremtidige eludbygning. Dengang valgte vi at lade være, selv om der allerede da kunne stilles mange spørgsmål. Vi ville imidlertid lade det komme an på en prøve, om intentionerne holdt, om der rent faktisk skete en virkelig indsats for de decentrale kraftvarmeværker, eller om aftalen, når det kom til stykket, blot skulle legitimere en udbygning af de kulfyrede kraftværker.

Det blev det sidste. Elsektoren fremturer med at udbygge med kul, med at tale om behov for el og om elopvarmningsvelsignelser, alt imedens overskudsvarmen ikke kan udnyttes, og medens besparelsesmulighederne heller ikke er blevet udnyttet. Det er helt katastrofalt.

Elselskaberne opfatter sig ganske naturligt kun som elselskaber, og det er dér, hunden ligger begravet. Derfor får vi en sektoropdelt energipolitik og kamp indbyrdes i stedet for samarbejde mellem el og fjernvarme, naturgas, kraftvarme og olie.

Det, vi skulle tale om, er energiselskaber, der så naturligvis igen skulle specialisere sig på hver sit område. Kun derved kan man opnå en ordentlig ressourceudnyttelse. Derved kunne man komme så nær på en 100 pct. udnyttelse af energien, som det nu er muligt.

Elselskaberne hævder, at de også sparer således som forudset. Det mener vi ikke. Specielt ikke så længe man agiterer for elvarme, men ikke kan udnytte overskudsvarmen.

Vi har ikke noget mod el. Tværtimod, vi mener, det er en fortrinlig energiform, men vi er imod ressourcepild, og det er det, der foregår nu.

Det største problem ved el er konsekvensen for miljøet, og omvendt er det største miljøpro-

blem energiforbruget. Vi mener, det er betydelig billigere at spare på kW end at udbygge med det samme. Hvis det ikke er korrekt, så bedes det dokumenteret.

Derfor mener vi, at man må væk fra de faste tariffer. De er lige så lidt omkostningsbestemte som en telefonabonnementspris er. De faste tariffer betyder, at jo mere man sparer, jo dyrere bliver en enhed.

Der er som bekendt en række ting, der får elforbruget til at stige, f.eks. automatiseringen. Desto vigtigere er det at spare andre steder og ikke at anvende el, hvor anden energi kan bruges, medmindre overskudsvarmen kan udnyttes.

Besvarelse

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Regeringen ønsker at satse på en flerstrøget, en miljøvenlig energipolitik, der kan sikre os stabile forsyninger på et sundt økonomisk grundlag.

Dette var baggrunden for, at regeringen i sommeren 1986 indgik en aftale med Socialdemokratiet om den fremtidige eludbygning og om en forstærket indsats på energibesparelsesområdet. Hovedformålet med aftalen var at sikre, at der også fremover vil være rådighed over et tilstrækkeligt og et velfungerende system.

Vi har i dag en effektiv elforsyning, som sikrer os stabile leverancer af elektricitet til priser, der hører til de laveste i Europa. En billig og stabil elforsyning er af afgørende betydning for et moderne samfund, ikke mindst fordi den må betragtes som en nøglesektor i produktionssystemet.

Det er vigtigt både for beskæftigelse, produktion og komfort, at der er tilstrækkelig elproduktionskapacitet til rådighed. De fleste, tror jeg, husker endnu situationen den 12. januar i år, hvor elsystemet var udnyttet til bristepunktet. Vi kunne ikke låne elektricitet i udlandet. Elværkerne måtte opfordre til at holde igen med forbruget. Se, det er en begivenhed, som er værd at have i bagehovedet i dagens debat.

Det konstateredes i regeringens aftale med Socialdemokratiet, at der må sikres en væsentlig tilgang af ny elproduktionskapacitet i første halvdel af 1990'erne på grund af den udvikling, der foregår i samfundet. Effekttilgangen skal